

Lezen: Marcus 16:14-18

Lieve mensen,

Als je niet gelooft in je product. Kun je het dan aan de man brengen?

Ze komen langs je deur. En ze zijn steeds aardiger en innemender. Hebben een goede training gehad. Meestal zijn het studenten, schat ik in. En ze komen langs om een nieuwe energieleverancier aan te prijzen. Of ze staan bij het winkelcentrum. Of ik de Volkskrant wil. Ik ben er een keer ingetrapt. Zo'n mooie babbel. Hij geloofde het zelf. Zo dacht ik. Nou, hij was denk ik goed getraind.

Maar als je niet gelooft in je product. Kun je het dan aan de man brengen?

Marcus vertelt altijd heel heftig. Aan het einde van *Matteüs* staat dat Jezus vlak voor zijn hemelvaart verschijnt en dat sommigen twijfelen. Maar hier bij Marcus! Vers 14. Ongeloof en halsstarrigheid. Dat verwijt hij de leerlingen. Om ze vervolgens op pad te sturen. Halsstarrig. Dat betekent dat je niet wil buigen voor de Heer. Je houdt je hoofd overeind. Ik ga echt niet geloven wat ik niet zelf gezien heb. En dan verschijnt Jezus. Ga nou maar op pad.

Hij had het gezegd, zo lezen we in Johannes. *Jullie kunnen nu nog niet bevatten wat ik zeg. Maar als ik de Geest stuur. De trooster. De pleitbezorger. Dan kunnen jullie het vatten.* Ergens anders, begin Handelingen, zegt hij: *wacht hier in Jeruzalem, totdat ik van me laat horen. Pas dan ga je de wereld in.* En Jezus heeft van zich laten horen. Vuur, wind, taalwonder. Vol van de Geest zijn ze geraakt.

En dan, dan geloven ze in hun product. Nee, sterker is het nog: ze zijn vol van hun Heer. Ja, dan kun je op pad. Want dan kun je hem aan de man brengen.

Slide Gods wereld in

Het is een shockerende opdracht voor de leerlingen. Toegegeven, ze hebben gezien dat Jezus zelf mondjesmaat ook heidenen hielp en genas. Maar zelf zei hij daarover, dat eerst de kinderen zouden mogen eten. Hij was eerst gekomen voor het Joodse volk. Maar nu gaat de wereld open. Onze Heer zelf geeft de opdracht.

En dat betekent niet dat de mensen Joods moeten worden. Die mogelijkheid was er al tijd al. Je kon je laten onderdompelen. De proselietendoop werd dat genoemd. Je kon je laten besnijden. Volgens de Joodse wetten gaan leven. En dan hoorde je min of meer bij het volk. Nee, hier wordt een omgekeerde beweging gevraagd. Niet de deuren open zetten om mensen binnen te laten. Maar de deuren open zetten om naar buiten te gaan. Je ziet in Handelingen dat dat moeite kost. Er komt zelfs een hele vergadering aan welke Joodse wetten de bekeerde heidenen zich moesten houden. Uiteindelijk wordt dat tot een minimum beperkt. Bekeerlingen worden geen Jood. Ze worden christen.

Dus: door de deuren naar buiten. We zien ook in een ander stukje uit Handelingen dat dit best nog wel moeite gekost heeft. Met name Petrus die een visioen krijgt om onreine dieren te eten. Pas dan beseft hij dat het menens is. Hij moet naar Cornelius, een Romeinse centurion. God wil dat die gedoopt wordt, omdat hij gelooft. Daar is bij Petrus nogal wat overtuigingskracht van de Geest voor nodig. Ze moeten de wereld in. Het is een shockerende opdracht voor de leerlingen.

Het is ook een shockerende opdracht voor de kerk. Het is geen excuus, wat ik vaak hoor, dat je het binnen eerst op orde moet hebben om naar buiten te treden. De leerlingen werden door Jezus toen halsstarrig en ongelovig genoemd! Dus dat is geen excuus. Naar buiten treden. Onze omgeving is weer zendingsterrein geworden. Er is een wereld te winnen voor Jezus Christus. Dan is het niet genoeg als we de deuren open zetten om mensen binnen te laten. Kom ga met ons en doe als wij. Nee, de deuren moeten ook open om naar buiten te treden! Jezus zegt het ook vandaag tegen ons: ga de wereld in. Gods wereld is het. Verover terrein op de duivel. Ik denk dat we daar als kerk veel te weinig mee bezig zijn. Ik kom daar straks in de derde gedachte nog wel op terug.

Eerst nog even een opvallende formulering. Maak ieder schepsel (!) het goede nieuws bekend. Alles wat geschapen is. Goed nieuws is niet alleen heilzaam voor mensen. Dat vooral, dat zien we straks in de tweede gedachte. Maar het is veel breder! Kijk, we moeten niet als Franciscus het evangelie preken aan vogels en andere dieren. Maar goed nieuws in deze wereld brengen is breder dan alleen mensen bekeren. Het is zo leven als bij het koninkrijk van Jezus past. Zorgvuldig omgaan met Gods schepping. Daden en woorden moeten sporen. Alleen dan ben je geloofwaardig. Ieder schepsel heeft baat bij verspreiding van het goede nieuws. Omdat er dan wat verandert in de wereld. Heel de schepping zucht, zoals Romeinen 8 schrijft. Heel de schepping moet dus verlost worden door het goede nieuws.

Deze wereld is Gods wereld. Schepping van Vader. Jezus stuurt zijn leerlingen er op uit. Om het goede nieuws te leven en te vertellen. Dat gaat samen op. En het is een kwestie van leven of dood.

Slide Geloof in Jezus is het doel

2

Kijk, Marcus 16:16 wordt vaak gebruikt in de discussie over kinderdoop of volwassendoop. Dat kun je best doen, maar de focus van de tekst ligt anders. De leerlingen worden op een levensreddende missie gestuurd.

Geloof in het goede nieuws red je van het oordeel. Dat heeft natuurlijk te maken met straks. Je krijgt vrij spraak van je schuld. Dus je krijgt een plek in Gods nieuwe wereld na de terugkomst van Jezus. Daar gaat het zeker ook over. En dat is alleen door geloof. Daar voeg je niets aan toe. Geloof in Jezus is alles bepalend voor jouw redding. Het probleem is dat het maar al te vaak daartoe beperkt wordt. Als ik maar bij God hoor. Als ik maar in de hemel kom. Dan wordt het een kwestie van persoonlijk zielenheil. Dat is echt te smal.

Je mag het ook dichterbij zien. Die bevrijding van het oordeel begint vandaag al. Dat zie je ook in het vervolg. Door de zonde is de dood in de wereld gekomen. En verwijdering, ziekte, invloed van demonen. Als gevolg van geloof zijn er tekenen van het koninkrijk. De nieuwe wereld krijgt al gestalte! Doordat tot geloof komen niet alleen iets betekent voor de toekomst. Nee, nu al wordt je leven veranderd! Nu al merkt je omgeving, merkt de schepping dat jij tot geloof gekomen bent.

Vandaar dat het zo mooi is dat Jezus zegt, dat aan ieder schepsel het goede nieuws bekend moet worden gemaakt. Als mensen tot geloof komen gaan ze vrucht dragen. Worden ze, langzaam maar zeker, ander mens. Meer naar Gods bedoeling. Groeien in genade. Soms met spectaculaire gevolgen. Daar krijgen we het zo nog over. Maar vooral ook met heel basale veranderingen als liefde, zachtmoedigheid, geduld en zelfbeheersing.

Daarmee worden hier al gevolgen van de zonde, van de vloek van de zonde, teniet gedaan. Er ontstaat weer verbinding. Niet alleen tussen gelovigen onderling, maar veel breder. De eerste christenen in Handelingen hadden enorme uitstraling. De maatschappij werd er beter van. En dat is lang zo doorgedaan in het Romeinse rijk. Maar ook daarna.

Geloof in Jezus heeft verstrekkende gevolgen. Voor het oordeel straks. Kwestie van leven of dood. Maar ook voor de maatschappij nu.

Slide De Geest getuigt mee

Een lastig stukje Bijbel volgt daarna in onze tekst. Wat moet je daar nu mee? We worden hier door Pinkstergemeentes keihard op afgerekend. Geen klanktaal? Geen demonenuitdrijving? Geen genezingsbediening? Jouw geloof is niet echt. En zomaar sta je met de mond vol tanden. Velen van ons hebben dat toch nog nooit meegemaakt!? Zeker in onze kerken niet. Wat moet je hier mee?

Nou, in ieder geval goed lezen! De NBV en ook de BGT gaan hier iets te kort door de bocht. De HSV en de good-old NBG vertaling 1951 zijn *in deze tekst* beter.

Slide NBG Marcus 16 ¹⁷Als tekenen zullen deze dingen de gelovigen volgen: in mijn naam zullen zij boze geesten uitdrijven, in nieuwe tongen zullen zij spreken, ...

Volgen. Dat is het woord dat er in het Grieks staat. Volgen. En dat is wat je ziet. In Handelingen gaat het evangelie de wereld over. Zoals Jezus ook aangaf in vers 15. En je ziet de tekenen gebeuren. Je ziet dat het uitdragen van het goede nieuws gepaard gaat met de dingen die hier beschreven worden. Waar terrein op de duivel moet worden veroverd. Daar gaat dat soms gepaard met heftige verschijnselen. De Geest wil dan laten zien dat het evangelie sterker is. Dat Jezus de dood en de zonde heeft overwonnen. En alle gevolgen van de vloek van de zonde. En dus genezen er zieken. Klinkt het evangelie voor iedereen begrijpelijk. Onbekende talen. Worden demonen uitgedreven. Slangen opgepakt; en dodelijk gif is toch niet bedreigend.

Dus waar de wereld door het goede nieuws veroverd wordt op satan. Daar gebeuren deze dingen. En nu zou je kunnen constateren: nou, de hele wereld is bereikt met het evangelie. De Bijbel is vertaald in allerlei talen. De opmars is geweest. Dus zijn die tekenen niet meer nodig. We hebben nu aan het Woord en aan de beschrijving van die tekenen genoeg. En dan hebben we het dichtgetimmerd dat het bij ons niet zoveel voorkomt. Kloppend gemaakt.

Maar mag deze tekst ook schuren? Want je zou het ook anders kunnen zien. Wat je ziet is dit: daar waar terrein veroverd wordt op satan. Op het zendingsveld bijvoorbeeld. Daar gebeuren deze wonderen nog steeds. *Er zijn enkele leden van onze gemeente die daarover kunnen getuigen. En de komende diensten zal ik hen ook vragen dat te doen.* En je zou je dus moeten afvragen. Nu West-Europa steeds meer een zendingsterrein wordt. Nu onze omgeving steeds heftiger bezet wordt door ongeloof, individualisme, haat en afstand. Polarisation. Allemaal duivelse dingen. Je zou je kunnen afvragen: voldoen wij wel aan de opdracht van Jezus die hij zijn leerlingen in vers 15 meegeeft? Zijn wij wel *outgoing* genoeg?

Ik heb het met alpha-cursussen meegemaakt. Hoe mensen last kregen van dromen en angsten. Hoe ze daarvan door gebed bevrijd werden. Satan die zich roerde omdat mensen tot geloof gingen komen. Daar op de grens, om zo te zeggen, van kerk en wereld. Ik hoor verhalen van moslims, die

dromen over Jezus en zo tot geloof komen. Mensen vertellen mij wat ze meemaken aan genezing en andere tekenen, juist op dat snijvlak, waar de satan teruggedreven wordt. Zodra de wereld veroverd wordt, belooft Jezus, met zijn boodschap. Dan zullen deze tekenen de gelovigen volgen op hun weg. De Geest zal de boodschap van het evangelie ondersteunen. Door wonderen.

Als wij die wonderen niet meemaken. Zijn wij dan wel moedig genoeg? Durven wij als kerk de deur open te doen, niet alleen om mensen binnen te halen, maar ook om als gezonden christenen deze wereld in te gaan? Deze tekst stelt heftige vragen aan ons, aan mij en jou, die onze missie ter discussie stellen. Die onze manier van kerk-zijn een spiegel voorhouden. Kiezen wij wel het goede front? Is de veiligheid binnen onze muren, met onze eigen manieren en onze vertrouwde vormen, wel oké?

Dat zijn oprechte vragen, die ik bij onze tekst krijg. En ik wil dat niet meteen weer veilig afdekken. De komende weken zullen we nog meer nadenken over de gaven van de Geest. En natuurlijk zal er dan een kader tevoorschijn komen. Paulus, bijvoorbeeld, zegt daar heel zinnige dingen over. Dus dan zullen er puzzelstukjes op hun plaats vallen.

Maar voor nu dus vragen, waar we mee de kerk uit gaan. En één antwoord.

Lezen: vers 19 en 20

Jezus is er bij. Dat lezen we in Matteüs, een tekst die veel bekender is. Ik ben met jullie, al de dagen, tot aan de voltooiing van de wereld. Dus zover reikt die missie ook hè. Tot aan de voltooiing van de wereld. Maar Jezus is er dus bij. Als wij in deze wereld leven. Deze wereld ingaan. Het goede nieuws met ons meenemen. Als gelovigen. Als kerk. Dan mogen we rekenen op onze Heer. Hij staat er achter. Hij volgt ons en gaat voor ons uit. Zijn Geest zal ons bemoedigen. Dat lees je hier. Met hem krijgen we de moed om terrein te veroveren op de duivel. En de keuzes te maken die daarbij passen. Wat het ons ook zal kosten. Wat er ook zal gebeuren.

Amen